

Nólsoy - har tol og treiskni trívst

Oddagrein

TAD sýnist at vera nakað, ið liggur til nólsoyingin, hetta við tolni og treiskni. Vit sœu hesar eginleikar í verki, tá Ove í triðju roynd sœni kom til Danmarkar í litla árabáti sínum, Diana Victoria. Vit eru aftur vitni til hetta sama tol og treiskni, nú 10 ár eftir, at Ove steig í land á Langelinie og kystir Havfrúnna. Og tað eru bygðafólk Ova, sum nú vísa sama tol og treiskni í verki. Málið var at byggja ein svimjihyl í Nólsoy, soleiðis at uppvaksandi ættarliðið kundi læra at svimja. Hetta er jú fiskimannabygd. Og nú loksins tykist dreymurin hjá Ova at ganga út.

LEYGARDAGIN fer móðir Ova, Olevina Joensen at seta spakan í jørðina og vónandi eftir ikki ov langa tíð verður so farið undir at byggja fundamentið til svimjihylin.

ALT vikuskiftið er Ovastevna í Nólsoy. Hetta hevur verið vanligur táttur nú í nógv ár. Ætlanin var at hetta skuldi vera ein partur av minninum um Ova og bragdi hansara, men nú tykist hetta vera vorðin ein bygðastevna, sum er komin fyrri at vera. Gott í tykkum fyrri tað.

ARKITEKTAFELAGIÐ A. Isfeld og G. Hansen hava gjørt eitt sera vakurt projekt, sum fevnir um bæði svimjihyl og víðkan av øðrum facilitetum á skúlanum. Svímjihyllin minnir um eitt víkingskip og er ætlanin at pláss skal vera fyrri at hýsa bæði bátinum hjá Ova og mongu lutum hansara.

VIT teljast millum tey mongu, ið minnst Ova við stórari virðing. Tað er gott og hugaligt, at tað finnst fólk, sum eisini tora at royna slíkt, sum Ove gjørdi. Hetta ger gerandisdagin meira livandi og spennandi. Tað var eisini fyrri at vísa tilnýti færoyinga til havið at Ove røði til Danmarkar. At fremsta ynski hansara eftir henda drúgvu túr var at fáa bygðafólki sínum eina svimjihyll av eisini ein skilgættur og vakur tanki - havandi í huga samband færoyinga við nettup sjógvn.

TAD er greitt, at uttan tol og treiskni hjá teimum mongu, ið hava staðið aftanfyrri hesa ætlan øll hesi árin, hevði ikki verið rokkið so langt, soleiðis at vit nú kunnu seta spakan í jørðina, júst 10 ár eftir, at Ove kom til Langelinie.

TAD skal vera okkara vón, at nógv fólk leita sær út til Nólsoyar í vikuskiftinum og ikki bert vera við í teimum tiltøkum, sum har eru, men eisini njóta hetta merkisverda og vakra bygðasamfelagið, sum liggur so nær hævudsstaðnum. Vit ynskja tykkum øllum eina góða Ovastevnu við vón um, at svímjihyllurin nú verður veruleiki. Kanska ár 2000 hevði verið hóskandi mál at sett sær fyrri at hava svímjihyllin lidnan! Ongantið betur fyrr enn tað.

Sosialurin

Tí ávaraði eg ímóti at fara úr samgonguni

Viðmerking

Sverre Midjord
skrivar

Tað er eingin loyna, at eg persónliga ikki var samdur við tað avgerð sum javnaðarflokkurin tók, tá hann á floksleiðslufundi 2/6 1996 avgjórði at taka seg úr samgonguni, sum vit vóru partur av. At avgerðin hevði bráskund, vísti tíðin, sum tey vanligu flokksumboðini fingtu til at taka støðu til eina so álvarsliga avgerð. Tíðin var stutt 1 1/2 tíma til eina avgerð, sum førði við sær, at vit fóru úr samgonguni og harvið settu okkum uttan fyrri alla ávirkan. Úrslitið bleiv ikki tað, sum roknað hevði verið við, men tað bleiv gjørd ein borgarlig samgonga, og teirra áskjøl, sum eg tá gjørdi vart við vildi koma, er nú ein veruleiki, har vit bert fáa møguleikan at vera áskoðarar til tann borgarliga leik, sum nú yerdur framdur, dyggiliga stuðlað av umboðum verkamannafylkingina fyrri. Hon sum sá dagsins ljós fyrri at skapa arbeiði til flestu hendur bæði á sjógv og landi, og sum eisini hevði sett sær tað uppgávu at jarðleggja javnaðarflokkinn, hetta er tó ikki eydnast heilt enn, men enn eru møguleikar at gera tað.

Í samband við grein mína, sum var í blaðnum 13/6 havi eg fingið bræv frá

floksstjórnini, dagfest 15/6, har hon flokksins vegna finst at skrivning míni og gevur mær eina harðliga átalú viðvíkjandi grein míni. Tað at verða funnst at støðu míni og skrivning míni taki eg soleiðis sum tað er skrivað og ikki meira enn tað. Eg havi ikki fyrri nokrum sagt frá hesum skrivi, sum eg havi mett var til mín. Men við tað at eg fleiri ferðir eri ringdur upp av fjølmiðlunum við spurningi um sama skriv, so má tað vera onkur, sum helst vil hava meira burtur úr hesum, enn eg meti tað vera. Eg havi ikki gjørt fjølmiðlarnar vart við nakað skriv, men tað undrar meg, at uttan fyrri standandi eru kunnað við tað, og eg havi mínar meiningar um, hvussu hetta er komið øðrum fyrri oyrta, tí sjálvt um eg ikki var og eri samdur við floksstjórnina, so er tað ikki tað sama sum, at eg ikki stuði flokkinn. Tað vil ikki siga, at eg eri komin í minniluta men í andstöðu til floksleiðsluna. Eg eri framvegis limur av flokkinum og fari sum slúkur at gera mínar viðmerkingar til tað, sum fer fram. Tað er ikki tað sama sum, at vit eru í hvør sínum parti, men at vit vónandi enn hava loyvi at hava ymiskar hugsanir um tann fœrða politikkinn og tí hava loyvi at siga og tala um tað, sum fer fram í fœroyskum politikki og væl eisini hava loyvi at seta út í kortið sína hugsanir.

Eg havi nú verið aktivur í flokkinum í so nógv ár og meti meg havi eitt sindur av skili uppá tað, sum røstir hjá tí vanligu veljarinum og uttan at taka nakað frá nokrum, haldi eg meg vita meira um tað spælið, sum fer fram. Tað vil altíð vera stórum munur á teimum, sum eru slept upp og teimum sum hava burt seg upp við einari veruligari livserfaring og

at vita, hvat tað hevur kostað at vera stuðul og berjast fyrri tí hugsjón og tí arbeiði, sum javnaðarflokkurin stendur fyrri.

Eg veit, at eg havi burt meg upp politikkinn við stórum stuðli frá tí fólki sum veruliga veit, hvat tað hevur kostað at verið stuðlar og veljarar flokksins, verið røtur flokksins.

Eg veit, at eg hoyri til tann partin av flokkinum, og tað gera veljarar mínir.

Og tað ger avbjóðingina bara meira persónliga og meira spennandi.

Lat meg taka eitt sindur aftur í aftur og siga, at var eg ikki samdur við Jóannes Eidesgård um tað avgerð, sum so bráðliga varð tikið tann 2/6 1996, so má eg siga, at eg eri meira samdur við hann í tí, sum er fœrt fram í tí orðskifti, sum er farið fram undir logmansrøðuni, har talað verður um framgongd, og tað er greitt, at er framgongd, sum lögmaður boðar frá, so er tað greitt, at javnaðarflokkurin eigur sín stóra part av at so er, og vit hava eisini gildið tann politiska prísir fyrri tað, sum var neyðugt at gera fyrri at skapa hesa framgongd. Tað at lögmaður og teir, sum nú stuðla samgonguna vilja taka sær æruna av hesum, er heilt burtur við, tí framgongdin er ikki komin eftir nokrum fáum døgum, men av tí áralanga arbeiði, sum okkara flokkur hevur gjørt. At vit nú uttan fyrri samgonguna onga ávirkan hava er bara at harmast yvir, tí eitt er greitt, at verður tað fram, sum samgongan við stuðli frá fiskimannafelagsformanninum hevur boðað frá, so má eg siga sum Kjartan Mohr so mangan tók til »Her má rópast vakt í gevær«. Tað at verandi samgonga metir tað positivt, at eitt starvsfólk í

Tinganesi er meira vert í mánaðarløn, enn hvat ein fólkapensionistur um árið, tað boðar ikki frá nokrum góðum, og hetta verður fult út stuðlað av verkamannafylkingini, sum fór til valg uppá, at teir og tey skuldu eftir stuttari tíð skapa arbeiði. Hvar eru arbeiðsplassini, og hvussu verður nú boðað verður frá, at skattalættin ikki skal koma tí lægstlønna beinleiðis til góðar, men at hann skal gevast vinnulivsmonnum sum lætti fyrri, at teir skulu skapa arbeiði. Hvør hevur vissu fyrri, at so verður, tað er roynt fyrr, har tollurin av byggitilfari var minkaður við 27% frá 33% niður á 6% uttan at nakar prísur bleiv lækkaður, men í staðin fyrri var vinningur av byggitilfari tey 27% hægt, verður hetta søgan um aftur.

Við hjálp frá fiskimannafelagsformanninum skulu lónir skerjast fyrri at bota um hjá vinnulivsmonnum. Er hetta tann nýggi verkamannafelagspolitikurinn, so stendur illa til her á landi.

Tað er sett út í kortið, og nú er bert at biða eftir, hvussu leikur fer fram, og hetta var eitt, sum eg á fundinum tann 2/6 1996 ávaraði Føroya Javnaðarflokk um, at so vildi bliva, og um vit fóru, so vildu vit bert bliva áskoðarar, og tað eru vit blivnir. Har eitt starvsfólk í Tinganesi er meira vert í mánaðarløn enn ein arbeiðs- og fiskimaður fær í fólkapensjón um mánaðin, og hetta fer fram og frá fakfelagsumboðinum í Tinganesi er drepani tœgn, frá javnaðarflokkinum er litið at gera, vit og okkara flokkur er bert áskoðarar.

Og tað var hetta sum eg ávaraði ímóti.

Sverre Midjord

Fyribyrgið hesum ferðsluvánlukku

Nú sita vit aftur í lemjandi tœgn, øll oyggin er aftur skelka, aftur hevur ein ferðsluvánlukka rakt oyna. Hvussu nógv ung hava vit nú mist, og hvussu nógv eru avlamin og hava stórra og smærri brek, bert av ferðsluvánlukku.

Beint eftir einari vánlukku eru øll skelkað og ansað verður eftir, polití er aftur at sigga, men tá ein tíð er frálíðin, er sama skilið aftur. Farturin verður aftur stórri, og minni og minni sæst til polití.

Vit hava í okkara bygdam ungfolk, sum ikki koyra men flúgva eftir vagninum, vit kenna teir allir á navni og hvussu oftani verða teir ikki nevndir á navni av fólki, allir sum ein, hvitsoar eingin við foreldri hjá teimum? Eg havi roynt, men foreldri forsvára sít barn, hvi, tað læra tey ikki av, beint tvørturímóti, eg bleiv forsvaraður al-

íkvæð.

Vælsignaði foreldur, tosið við tykkara børn, lænið teimum ikki bílarnar, og lær teir at koyra við skili. Og til politíð, setið tykkum í respekt, setið eykafólk í ferðsluna, ivisti ikki í at fleiri vilja taka undir fríviligt, roynið bert. Verið fyrstir, ikki síðstir, ov seint hevur verið nógv for oftani. Brúka møgulegani undgóm in í arbeiðinum eisini.

Tað eru heldur ikki bert

undgómur. Vit hava triggir í bílar hvønn dag flúgvandi gjøgnum bygdirnar, Fløgfrakt, Safari og Faroe Cargo. Steðga hesum ørskapi. Týsdag og mikudag koma vörubílarir í oyna, teir koyra heldur ikki, men flúgva eftir vagninum saman, áðrenn tað hendir aftur.

Stúrinn mamma